

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

2011/2095(INI)

24. 11. 2011

STANOVISKO

Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku
2050
(2011/2095(INI))

Navrhovatel(*): Mario Pirillo

(*) Přidružený výbor – článek 50 jednacího řádu

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá sdělení Komise týkající se plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 a domnívá se, že opatření by měla být prováděna koordinovaným, nákladově efektivním a účinným způsobem, který bude přizpůsoben konkrétním podmínkám v členských státech; poukazuje na to, že je třeba zohlednit současnou finanční a hospodářskou krizi při vytváření politik, jejichž cílem je zajistit a podpořit vstupní investice, které přispějí ke zvýšení obnovitelných zdrojů energie, aby se tak dlouhodobě snížily náklady na energii a zvýšila energetická účinnost v oblastech, jako jsou dodávky energie a doprava; zdůrazňuje, že udržitelné nízkouhlíkové hospodářství představuje významnou příležitost k ukončení krize, pokud jde o hospodářský růst a zvýšení zaměstnanosti, zejména v oblasti „zelených pracovních míst“;
2. připomíná, že dlouhodobé ekonomické náklady vzniklé v důsledku nečinnosti v boji proti změně klimatu vysoce přesahují krátkodobé náklady spojené s přijetím výrazných a rozhodných aktuálních opatření;
3. připomíná, že světová poptávka po primární energii vzroste do roku 2035 o více než 30 %, což vyostří celosvětovou soutěž o zdroje energie;
4. uznává, že změna klimatu je celosvětovým problémem; poukazuje na to, že jednostranná akce nepovede dostatečně rychle ke snížení emisí a že je třeba, aby se do tohoto úsilí výrazně zapojily země mimo EU; zdůrazňuje, že EU musí při globálních jednáních o klimatu nadále postupovat konstruktivně a že je nutné v rámci Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) rozvinout evropskou diplomacii v oblasti klimatu; znovu zdůrazňuje potřebu mezinárodní dohody na období po roce 2012 a potřebu pevných a ambicióznějších závazků s tím, že všechny vyspělé země a země s vysokou mírou hospodářského růstu přijmou ambiciózní a dostačující cíle pro snižování emisí skleníkových plynů; poukazuje na to, že hlavní výzvou udržitelného nízkouhlíkového hospodářství je zajistit, aby politiky boje proti změně klimatu byly integrovány do veškerých klíčových oblastí činnosti týkajících se energetiky, dopravy, zemědělství, vzdělávání, inovací atd.;
5. vyzývá Komisi, aby stanovila průběžné cíle snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 a 2040, včetně konkrétních cílů pro každé odvětví, spolu s ambiciózním časovým plánem; vyzývá k větší konzistentnosti programů a politik Společenství, aby se tak mohly uskutečnit cíle tohoto plánu a aby bylo zajištěno, že jeho priority budou plně začleněny do nového víceletého finančního rámce na období 2014–2020; uznává, že dosažení cíle 20% energetické účinnosti by EU umožnilo snížit své emise do roku 2020 o 25 % nebo více, a že by se v případě takového snížení stále ještě jednalo o efektivní cestu z hlediska nákladů směrem k dlouhodobému cíli 80–95% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 oproti úrovni roku 1990; konstatuje, že podle tohoto plánu by méně ambiciózní postup mohl vést k výrazně vyšším nákladům za celé období; připomíná však, že

nákladová efektivita investic by měla být vždy poměřována ve vztahu k rozpočtům členských států;

6. zdůrazňuje, že Čína je světovým lídrem z hlediska kapacity instalovaných větrných elektráren, že čínští a indiští výrobci jsou mezi deseti nejlepšími výrobci větrných turbín a že Čína a Tchaj-wan v současnosti vyrábějí většinu fotovoltaických panelů na světě; vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření na podporu ekologicky účinného rozvoje a výroby těchto technologií v EU a nových inovačních technologií potřebných k dosažení ambiciózních cílů snižování emisí skleníkových plynů;
7. očekává, že budou urychleně stanoveny konkrétní a měřitelné odvětvové cíle, neboť je třeba budovat důvěru a spolupráci mezi soukromými investory a podporovat je a podněcovat k lepšímu využívání evropských fondů; zdůrazňuje, že obnovitelná energie, inovace a rozvoj průlomových technologií přispívají k boji proti změně klimatu a současně pomáhají přesvědčit partnery EU po celém světě, že snížení emisí je proveditelné, aniž by přitom došlo k poklesu konkurenceschopnosti a k ohrožení tvorby pracovních míst; považuje za zásadní, aby Evropa a její členské státy byly příkladem při zavádění systému investování do nových energeticky účinných nízkouhlíkových technologií; požaduje, aby byly za účelem dosažení plánovaných cílů posíleny stávající systémy financování, aby byly urychleně zahájeny diskuse o finančních nástrojích, které je třeba použít, a aby byly usnadněny lepší synergie mezi vnitrostátními a evropskými finančními systémy; domnívá se, že systémy financování z více zdrojů mohou být účinným nástrojem; zdůrazňuje významnou úlohu financování ze zdrojů regionální politiky a politiky soudržnosti jako hlavního nástroje spolufinancování regionálních opatření pro přechod na nízkouhlíkové hospodářství; domnívá se, že na plnění cílů plánu do roku 2050 by měla být přidělena významná poměrná část finančních prostředků na programové období 2014–2020;
8. poukazuje na skutečnost, že EU a členské státy dosud dostatečně neinvestovaly do opatření na snížení emisí CO₂ či zvýšení energetické účinnosti v oblasti výstavby a dopravy; vyzývá Komisi a členské státy, aby na opatření ke zvýšení energetické účinnosti budov a centrálního vytápění a chlazení ve městech vyčlenily větší objem finančních prostředků, a to v rámci přezkumu současného finančního výhledu a budoucích víceletých finančních rámců;
9. domnívá se, že dosažení těchto cílů do roku 2050, aniž by tím byla dotčena skladba zdrojů energie jednotlivých členských států, by mohlo vést ke snížení spotřeby, zvýšení bezpečnosti a spolehlivosti dodávek energie a omezení výkyvů cen energie, přičemž by byly zajištěny spravedlivé a konkurenceschopné ceny energie pro spotřebitele i podniky a posílena konkurenceschopnost EU a růst zaměstnanosti;
10. připomíná, že existují hodnocení, z nichž vyplývá, že ke zvýšení energetické účinnosti a ke snížení využívání energie o 20 % ve srovnání s odhady na rok 2020 v současnosti nedochází; vyzývá k urychlené akci, k vyšším ambicím a výraznějšímu politickému závazku pro dosažení cílů roku 2020 s výhledem na období po roce 2020, a to prostřednictvím vložení odpovídajících investic; podporuje závěr plánu Komise, že politiky ke zvýšení energetické účinnosti jsou klíčové pro další snižování emisí uhlíku; domnívá se proto, že by neměly být vyloučeny závazné cíle; zdůrazňuje, že opatření

energetické účinnosti vedou k vytváření pracovních míst a k hospodářským úsporám a že zvyšují zabezpečení dodávek a konkurenceschopnost; vítá v této souvislosti priority stanovené v navržené směrnici o energetické účinnosti pro zvýšení energetické účinnosti ve všech odvětvích a zejména v budovách pomocí obnovy současných staveb se zaměřením na cíl obnovy veřejných budov; vyzývá k navýšení zdrojů a přijetí dalších opatření, aby bylo možné využívat nové zdroje financování na evropské a vnitrostátní úrovni, včetně využívání nových finančních nástrojů; zdůrazňuje význam soukromých investic, které mohou překonat nynější rozpočtová omezení ve veřejném sektoru;

11. zdůrazňuje význam výzkumu a vývoje pro rozvoj technologií s nízkými emisemi, které budou energeticky účinné; vyzývá EU, aby hrála vedoucí úlohu při výzkumu technologií se sníženým účinkem na klima a zvýšenou energetickou účinností a aby rozvíjela úzkou vědeckou spolupráci s mezinárodními partnery se zvláštním důrazem na čisté a udržitelné technologie, které budou na rok 2020 součástí plánu SET – stěžejní iniciativy EU v oblasti nízkouhlíkových technologií; zdůrazňuje, že musí být zvýšeny finanční prostředky na všechny typy výzkumu v oblasti energetiky v rámci programu Horizont 2020, zejména prostředky na obnovitelné zdroje energie; připomíná, že finanční prostředky vyčleňované v současnosti na energetickou oblast představují pouhých 0,5 % rozpočtu EU na období 2007–2013, což není v souladu s politickými prioritami EU;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby s ohledem na snižování emisí znečišťujících látek z dopravy považovaly za svou prioritu investování do rozvoje celoevropské inteligentní energetické sítě, která dokáže využívat energii vytvořenou na místní a regionální úrovni, včetně energie z obnovitelných zdrojů, a která pomáhá rozvíjet nezbytnou infrastrukturu pro využívání elektrických vozidel;
13. zdůrazňuje důležitou úlohu energie z obnovitelných zdrojů, včetně inovačního rozvoje v této oblasti, a naléhavou nutnost nalézt lepší řešení, pokud jde o její skladování, zvyšování energetické účinnosti a zajištění účinného přenosu energie, včetně odpovídajících infrastrukturních opatření; uznává významný pokrok v otázce rozvoje obnovitelných zdrojů energie, jehož členské státy dosáhly od okamžiku stanovení závazných cílů pro rok 2020; poukazuje na to, že je důležité v tomto přístupu pokračovat a stanovit další závazné cíle v oblasti obnovitelných zdrojů energie na rok 2030 a zároveň vzít v úvahu možnost a makroekonomický dopad tohoto postupu; poukazuje na to, že takový postup napomůže dosažení cílů na rok 2050, dodá průmyslu požadovanou investiční jistotu, podstatně sníží emise skleníkových plynů, vytvoří pracovní místa, podpoří energetickou nezávislost EU a posílí vedoucí postavení v oblasti technologií a průmyslových inovací; zdůrazňuje, že splnění cílů stanovených ve vnitrostátních akčních plánech pro oblast energie z obnovitelných zdrojů má zásadní význam pro dosažení obecných cílů EU na rok 2050; domnívá se, že Komise by měla přijmout opatření, pokud nebyly splněny vnitrostátní cíle;
14. zdůrazňuje, že zvýšení energetické účinnosti prostřednictvím například recyklace odpadu, lepšího nakládání s odpady a změny chování hraje při naplňování strategických cílů EU v oblasti snižování emisí CO₂ velmi důležitou roli;
15. připomíná důležitost poskytování pobídek pro veřejné i soukromé investice, jejichž cílem je navrhování a rozvíjení technologií, které se dají snadno obnovit, ke zlepšení kvality

úspor energie a energetické účinnosti;

16. připomíná, že bude nutné modernizovat a rozvinout elektrické sítě, zejména pro přenos obnovitelné energie vyráběné v oblastech s velkým potenciálem, jako je pobřežní větrná energie v regionu Severního moře a solární energie v jižní Evropě, a pro účely decentralizované výroby obnovitelné energie;
17. vyzývá členské státy a Komisi, aby investovaly více zdrojů do energetických infrastruktur nezbytných pro přechod na udržitelné hospodářství; zdůrazňuje, že Evropa by měla být při vyvíjení standardů a interoperabilních internetových technologií a v oblasti informačních a komunikačních technologií průkopníkem, zejména pokud jde o inteligentní sítě, plně a včasné zavádění inteligentních systémů pro domácnost, jako jsou inteligentní měřiče vytvořené ve prospěch spotřebitele, a o modernizaci a rozvoj propojené evropské energetické supersítě a infrastruktur LNG; s ohledem na meziregionální propojení zdůrazňuje potřebu zavést investiční plán založený zejména na balíčku opatření EU týkajících se energetické infrastruktury, aby se zajistila diverzifikace dodávek energetických zdrojů; vyzývá Komisi, aby navrhla praktická řešení pro účinnou integraci velkého množství energie z obnovitelných zdrojů tím, že podpoří tržní pravidla, která umožní účinnou a transparentní mezinárodní výměnu energie; vyzývá proto k rychlé integraci a využívání přeshraničních trhů s elektřinou; uznává, že je naléhavě třeba mít dlouhodobý výhled vzhledem k tomu, že vybudování energetické infrastruktury s dlouhou životností vyžaduje mnohaleté období; vítá skutečnost, že se plánovaný nástroj pro propojení Evropy zaměřuje na energetickou infrastrukturu;
18. požaduje, aby bylo zaručeno uplatňování čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES o obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, zejména s ohledem na investice do výzkumu a vývoje; požaduje, aby byla Parlamentu předložena zpráva;
19. vyzývá Komisi a členské státy, aby se zasazovaly o rychlejší plnění dohody G20 o odstraňování dotací na fosilní paliva; zdůrazňuje, že aby provádění mělo požadovaný dopad, musí být mezinárodně koordinované;
20. bere na vědomí závěry uvedené v plánu, že odvětví energetiky by mělo být schopné emise uhlíku do roku 2050 prakticky odstranit (snížení emisí o 93 % až 99 %); uznává, že z pohledu průmyslu EU mají v současném i budoucím nízkouhlíkovém světě konkurenční výhodu ti, kdo na technologie s nízkými emisemi přejdou mezi prvními; konstatuje, že snižování emisí by proto mělo být dosaženo způsobem, který nepoškodí konkurenceschopnost EU a zaměří se na riziko úniku uhlíku, zejména v energeticky náročných odvětvích;
21. konstatuje posun v udržitelných vědeckých a technologických inovacích z Evropy směrem do jiných částí světa, což může vést ke ztrátě technologické vedoucí pozice EU v této oblasti a naopak ji změnit v čistého dovozce těchto technologií a souvisejících konečných výrobků; zdůrazňuje proto význam evropské přidané hodnoty pro rozvoj a vnitrostátní výrobu technologií a výrobků určených zejména pro energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie;
22. konstatuje, že světový energetický výhled z roku 2011 vypracovaný Mezinárodní energetickou agenturou (IEA) zahrnuje materiál spojený s nižší úrovní jaderné energie,

podle kterého odhadované zvýšení celosvětových emisí CO₂ pocházejících z energetiky bude ve střednědobém horizontu výrazně vyšší kvůli vyššímu používání fosilních paliv; znovu opakuje, že rozhodnutí některých členských států odstavit některé ze stávajících jaderných reaktorů nesmí sloužit jako zdůvodnění pro snížení úrovně ambicí v jejich současné politice v oblasti klimatu; uvádí, že podle IEA by dosažení cíle 2°C vyžadovalo rychlejší rozvoj a rozšíření technologií CCS v elektrárnách spalujících uhlí a plyn; poukazuje však na to, že technologie CCS jsou stále v testovací a předobchodní fázi, proto je třeba uvažovat také o alternativních řešeních, jako jsou řešení související s obnovitelnými zdroji energie a s energetickou účinností.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.11.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 41 - : 0 0 : 7
Členové přítomní při konečném hlasování	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh